

Miscens temporibus tempora

Örömmel olvastam a felhívást, miszerint a tisztelők, a tanítványok emlékkötettel készülnek az ünnepelt számára. Ünnepi tanulmány megírására nem vállalkoz(hat)om, de úgy döntöttem, hogy írok pár sort köszöntőként a Tudósnak és az Embernek. Egyik szót sem érzem túlzónak (még nagybetűvel sem), sőt, ezek a szavak nem is adják vissza a jubiláns valódi lényét, mert Ő ennél nagyságrendekkel több.

Tudósként megérdemelten méltán szép pályát fut(ott) be, a munkássága megkerülhetetlen az alkotmányjog(történet) művelői és a politikai hatalomgyakorlás szereplői számára. Külső szemlélőként, outsidersként az látszik, hogy a termékeny és gyümölcsöző szakirodalmi és tudományos tevékenysége során soha nem hagyja figyelmen kívül, hogy nem elég tisztességesnek lenni, annak is kell látszani.

Emberként – oktatóként, tanárként és mesterként – a becsület, a szerénység, a példamutatás, a higgadtság, a megfontoltság erényeit műveli „legfelső fokon”. Mindezt a személyes tapasztalataim – egyetemi órák, gyakorlatok, tanár-diák futball mérkőzések, záróvizsgák, konzulensi találkozások, egyeztetések – is megerősítik: a „nagyszerű koponyának” mindig van pár biztató szava a másik félhez, a dicsérettel sem fukarkodik, és a szája szélén állandóan ott van az az utánozhatatlan mosoly, amellyel a partnere felé fordul, és azt üzeni: emberként tekintek rád, bárki (és bármilyen pozícióban) is vagy.

A lényéből, az egész mivoltából is ez sugárzik, mert hisz az emberi jószágban, vallja az ember isteni képmására való teremtettségét. Ő az, aki *Pál apostol* tanításának (Kol 3,10) megfelelően – az emeritus főapátjához, *Várszegi Asztrikhoz* hasonlóan (rengeteg azonosság van közöttük) – magára öltötte az új Embert („*Vessétek le a régi embert szokásaival együtt és öltésétek föl az újat, aki teremtőjének képmására állandóan megújul a teljes megismerésig.*”). Ezáltal úgy éli az életet, ahogy azt volt bencés diákként Szent Benedek Regulájának a jelen köszöntő címében szereplő sorából megismerte: mindig az időnek megfelelően [cselekedjék].

Ad multos annos!